

disse Love maatte blive vedtagne af Rigsdagen i Aar, vil Omfanget af det midlertidige Lønningstillæg indskrænkes meget betydeligt og vil kun komme til at dreje sig om en Sum af omtrent 300,000 Kr. Denne sidste Bemærkning mener jeg ogsaa vil indeholde Svar til den Anke, det ærede Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) fremførte, idet disse særlige Lønningslove jo selvfølgelig ikke tage Hensyn til den Grænse ved 1,500 Kr., som Loven om det midlertidige Lønningstillæg har ment at maatte sætte.

Juul-Rysensteen: Maatte jeg af Hensyn til min Fortid som Minister for offentlige Arbejder sige, at jeg stemmer for dette Forslag og ønsker det ikke i Udvalg, thi jeg har ikke den Tillid, som den højtærede Finansminister har, til, at Lønningslovene blive vedtagne. Hvis det havde været det høje Folketings Mening at imødekomme de berettigede Krav, som findes fra Funktionærernes Side paa forhøjede Lønninger, saa havde det disse Love saa lang Tid i Fjor og har haft dem saa lang Tid i Aar, at det havde været en let Sag for længst at skaffe os dem op der nede fra. Om de havde været stemmende med, hvad jeg ønskede, er en anden Sag. Som Forslaget nu foreligger, faa dog i alt Fald de lavestlønnede noget. Men jeg gør opmærksom paa, at det er en stor Uretfærdighed, der begaas mod Folk, der have tjent i mange Aar, navnlig i Jernbaneetaten, for en meget ringe Løn, og som nu sidde som gifte Folk og have den største Mas med at faa Udgifterne til at være under Indtægterne. Der trænges langt højere op end de 1,500 Kr., men at tage det fra nogle uden at forvente, at de andre faa noget, vil jeg ikke være med til, og derfor stemmer jeg for dette Forslag, saaledes som det foreligger.

Finansministeren (C. Hage): I Anledning af en Bemærkning af det ærede Medlem skal jeg oplyse, at der i det Udvalg, som Folketinget har nedsat til Behandling af Lønningslovforslagene, siden Udvalgets Nedsættelse er gjort et meget betydeligt Arbejde, og jeg har Grund til at antage, at det ikke vil vare længe, inden der fra Udvalget foreligger Indstillinger til Tinget.

Stilling: Jeg vil indstændig anmode min ærede Kollega fra 9de Kreds (la Cour) om at fralade at stille Forslag om Udvalgs Nedsættelse, thi sker det, ville alle disse Funktionærer, som i Aar have faaet

dette Lønningstillæg, ikke kunne faa det til næste Aar. Vi kunne jo ikke faa Lønningslovene færdige til 1ste April, og den Skuffelse, det vilde blive for de paagældende ikke at faa dette Lønningstillæg fra April Maaned og indtil Lønningslovene eventuelt blive færdige, vil blive saa stor, at jeg af den Grund indstændig vil anmode det ærede Medlem om at fralade Forslag om Udvalgs Nedsættelse.

la Cour: Ja, jeg skal gerne fralade at stille Forslag om Udvalgs Nedsættelse. Naar jeg her har taget Ordet, er Grunden den, at vi Landmænd have i Staten en stor Konkurrent lige over for os, naar vi skulle forhandle om Arbejdsprisen. Arbejderne strømme stadig til Staten, fordi den har jævnt godt Arbejde til dem og giver dem en langt bedre Fortjeneste, end vi kunne give dem. Nu kommer man og siger pludselig: I skulle have saa og saa meget mere. Det stiller sig da saaledes for os, at vore Arbejdere sige: Vær saa god, I maa op med den højere Løn, og det er faktisk, at Landbruget ikke er saaledes stillet, at det for Tiden kan betale en høj Løn. Det er derfor, jeg har ment, at der burde finde en nøjere Undersøgelse Sted, forinden dette Lønningstillæg gaves, og imens burde Landbruget saa ogsaa faa Skattelovene gennemførte, saaledes at det virkelig fik nogen Lettelse.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansåret fra 1ste April 1901 til 31te Marts 1902.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.).

Formanden: Til denne Sags Foretagelse i Dag udkræves det høje Tings Samtykke. Jeg vil imidlertid anse dette Samtykke som meddelt, hvis ingen udtaler sig derimod. (Ophold). Det er saaledes meddelt.